

Prizorišče: osmo/za, Slovenska cesta 54, Ljubljana
Otvoritev in razprava: Sreda, 18. januarja, ob 19.00
Razstava je na ogled vsak delavnik od 19. januarja do 7. februarja
med 15:00 in 19:00.

Projekt 2.8B420K je nastal v okviru
konS – platforme za sodobno raziskovalno umetnost.

Andy Gracie, 2.8B420K
instalacija, 2022/2023

Koncept in oblikovanje: Andy Gracie
Razstavno besedilo: Andy Gracie
Kuriranje: Tjaša Pogačar
Produkcija: Projekt Atol (Tjaša Pogačar, Uroš Veber)
Tehnični diagrami, pomoč pri produkciji in izdelava objektov: Ali Yerdel
Izdelava razstavnega pohištva in tehnična izvedba: Valter Udovičič

Raziskovalna pomoč in svetovanje:
Nuria Llorca Isern – Oddelek za znanost o materialih in inženirstvo, Univerza v Barceloni
Rok Brajkovič – Geološki zavod Slovenije
Blaž Vičič - Quantectum AG
Beti Žerovc – Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani
Matthew Wolf-Meyer – Inštitut za napredni študij, Univerza v Tampereju

Produkcija: Projekt Atol
S podporo: konS – Platforma za sodobno raziskovalno umetnost, Univerza v Kaliforniji;
Systemics Lab – Media Arts and Technology, Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije,
Evropski sklad za regionalni razvoj Evropske unije, Mestna občina Ljubljana

osmo za

Andy Gracie

2.8B420K

18. januar – 7. februar 2023

Mestna občina
Ljubljana

Konzorcij OSO/ZA:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

DELAK

ZAVOD PROJEKT ATOL

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ

UCSB

Andy Gracie deluje na presečišču umetnosti in znanosti in v različnih disciplinah, vključno z instalacijo, robotiko, zvokom, video in biološkimi praksami. Za njegovo umetniško prakso je značilno poglobljeno ukvarjanje s postopki, znanstvenimi metodologijami in naravo eksperimenta. Tu se “eksperiment” nanaša tako na dejanje pridobivanja znanja in informacij prek testiranja različnih scenarijev kot tudi na dejanje preizkušanja neznanih ali nepreverjenih procesov. Zanima ga, kako si kot ljudje predstavljamo, simuliramo in naseljujemo scenarije, ki preizkušajo naše razumevanje in naše zamišljanje prihodnosti. Te ideje v zadnjem času razvija v delih, ki se ukvarjajo s psihologijo, kulturo in estetiko katastrofe ter nestalnostjo človeštva v kozmičnem merilu.

Knjiga 2.8B420K

Vizija

Ko sem bil še majhen otrok, sem vedno znova imel enako vizijo. Pravzaprav ni bila zares vizija. Niti privid ali sanje. Šlo je za lucidno in uničujoče oprijemljivo zavedanje nečesa grozljivega in strahotnega. Po tej slutnji sem povsem otrpnil. Nenadoma sem se zavedel dveh ogromnih in masivnih krogel, neznansko težkih in neskončno starodavnih. Bili sta povezani z nitjo, ki je bila tanjša od človeškega lasu, celo tanjša od pajčevine, in se razmikali s subtektonsko hitrostjo. Nit, ki ju je povezovala, je z vsakim mikronom postajala vse bolj napeta. Če bi se pretrgala in bi se krogli ločili, bi se na svet zgrnile vse najtemnejše grozote, ki si jih človeštvo, njegova podzemlja, nočne more in metarealnosti lahko zamislijo.

Čez 2,8 milijarde let bo povprečna temperatura na površju Zemlje dosegla temperaturo 147 stopinj Celzija, pri kateri se vse življenje konča. Izumrli bodo še poslednji ostanki življenja, preprosti podzemni mikrobi, ki se bodo zatekli na zemeljska pola. Ta izjemno pomemben trenutek v Zemljini zgodovini bo ostal neopažen.

To tranzicijo iz biološkega v postbiološko oziroma konec vsega življenja na Zemlji bo obeležil spomenik, poimenovan »Objekt«. Njegova naloga bo, da 2,8 milijarde nosi dve krogli. Ko se bo vse življenje končalo, se bosta krogli naposled ločili in padli. Tedaj se bodo pojavile vse najtemnejše grozote, a ne bo ničesar, kar bi jih utrpelo.

Objekt, ki bo globalnega pomena in se bo nujno osredotočal na »postpomanjkanje«, bo zgrajen iz najbolj odpornih materialov, kar jih človeštvo pozna, in postavljen v geološki zaščitni sarkofag, zakopan globoko pod goro, ki ga bo ščitila. Izbrana lokacija sarkofaga bo zagotavljala zaščito Objekta, da bo ta lahko dočakal svoj prvi in zadnji performans.

Skozi stotine milijonov let premikanja in preoblikovanja celin bo gora počasi erodirala in se krčila. Milijardo let kasneje bo Objektova gora, tako kot vse ostale človeštvu znane gore in celine, povsem izginila. Atmosfera bo vroča in na Zemlji bo vladala tišina. Ta svet globoko v prihodnosti bo povsem drugačen: večinoma ga bodo prekrivala puščavna območja brez rastlin in živali, ostali bodo le še mikrobi.

Erozija zaščitne gore bo razkrila kupolo iz črnega diamanta, ki bo prekrivala Objekt. Naposled bo tudi kupola izginila, kar bo odprlo pot svetlobi, ki bo predrla površino in se prvič dotaknila Objekta. Zaradi svoje natančne zasnove ter inherentne trdnosti in odpornosti bo Objekt lahko stal še nadaljnje desetine ali celo stotine milijonov let.

Sčasoma bo temperatura dosegla točko, ko tudi zadnje preostale oblike življenja ne bodo več mogle preživeti. Pogoji bodo izpolnjeni in objekt bo izvedel svojo preprosto, a pomenljivo zadnjo gesto.

Projekt

Projekt *2.8B420K* predlaga zasnovo in implementacijo Objekta, vendar je njegova realizacija zapletena, saj se sooča s praktično nerešljivimi vprašanji, izzivi in neznankami. Kritični trenutek leži v globoki prihodnosti, kjer se gotovost umakne ugibanjem. Ob takšnih časovnicah je skorajda nemogoče pridobivati empirično znanje in sprejemati odločitve.

Zemljina skorja se pri geoloških časovnicah hitro spreminja in postane nestanovitna. Do sedaj še nismo našli materiala,

ki bi zagotovo lahko prestal pustošenje milijard let erozije in zunanjih vplivov. Izkazalo pa se je že, da je skozi tisočletja težko ohranjati jezikovni in simbolični pomen. Kompleksnosti podnebja globoke prihodnosti presega naše zmožnosti napovedovanja. Prav tako je nemogoče poznati bodisi sedanja bodisi prihodnja razmerja med človekom in Objektom.

A vendar bi se navidezno nemogoči nalogi realizacije Objekta lahko približali s prepletom tradicionalnih in spekulativnih niti raziskovanja na različnih področjih, kot so geologija, antropologija, znanost o materialih, klimatologija, arhitektura in oblikovanje. Interdisciplinarna raziskava ustvarja močen narativ, hkrati pa tudi generira spekulativne ideje in koncepte. Projekt združuje leposlovno in strokovno literaturo ter tako služi kot kompleksna preučitev primera, ki raziskuje naš odnos do neizogibnega izumrtja na planetarni ravni ter zahteva, da se projiciramo v prihodnost.

V trenutni, prvi fazi je projekt predstavljen kot upodobitev Objekta, umeščenega v zamišljene pokrajine opustošene Zemlje v globoki prihodnosti. Razstava obsega tudi tri diorame Objekta v sedanosti, čez 1,5 milijarde let in čez 2,8 milijarde let ter knjigo velikega formata, v kateri so zbrani znanje, napovedi in predlogi, generirani v tej fazi razvoja.

Projekt ostaja v teku, saj si kot končni cilj zastavlja izgradnjo spomenika, posvečenega koncu vsega življenja.